

свящаватъ и прелагатъ съ *призыва-
нието на св. Духъ*. Това разно-
гласие происходи въроятно отъ то-
ва, че, въ Римската църква, у-
становителнитѣ на таинството слова
следуватъ *призователната молитва* и съставляватъ, тъй-качи,
часть отъ наеъ; когато, въ пра-
нославната църква, тия слова (сие
есть. . . . сия есть. . . .) ся про-
износятъ само *историческиятъ о-
бразомъ*, а *призыва-
нието на св. Духъ* иде следъ тѣхъ.

Извѣстно е че преложеніето на
хлѣбътъ и на виното въ тѣло и
кръвъ на І. Христъ не може да
биде освѣнъ *послѣдствието на Бого-
жіето веемогущество*. Въ това